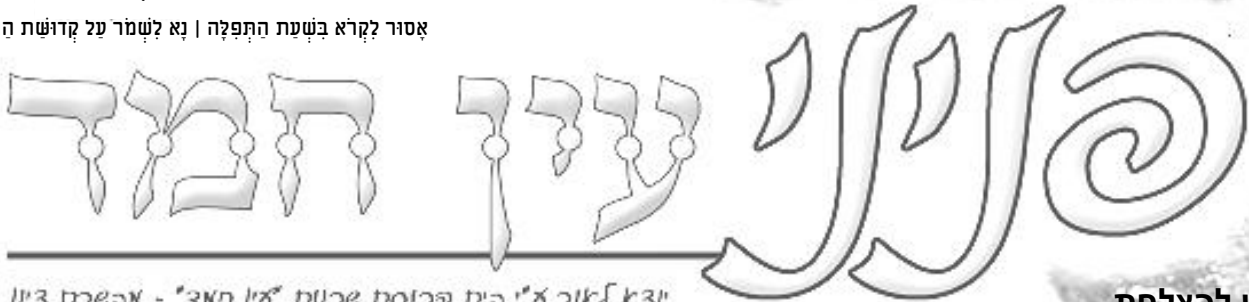

פְּרֻשֶׁת בַּמִּדְבָּר | תשע"ח

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נֹא לְשׁוּמַר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

ויצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת ע"ן חאג" - אגשרת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת בַּמִּדְבָּר - חג השבועות - מגילת רות

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
רון אברהם וב"ב מ קסירר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית
נעם יצחק בן רחל ברכה דביר בן נלי רחל
רוזה בת מרגריטה מזל חי הפקות ואירועים
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן ננסה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רוגית בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר
עמית בת טובה יוסף בן רחמה
נתנאל בן ג'נה אילן בן ג'ואיט
אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'נה
שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דריר בן ימנה
אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זהרה שאול בן סילביה
עינת בת רחל ברכה בנימין בן יוקט
רינת רחל בת עפרה יצחק בן פיניה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
הבה בת שושנה רייזל ר' אליעזר בן עטיה

שבו נעשינו נישואים לתורה הקדושה.

מגילת רות מלמדת אותנו כיצד נשארים בענווה גם כאשר קיימות סיבות רבות להיות בעלי גאווה. רות הייתה בת עגלון מלך מואב, ואילו הייתה חוזרת לבית אביה כמו ערפה הייתה מתקבלת בכבוד מלכים, ובכל זאת בחרה לחיות חיי עוני עם נעמי וללכת יחפה, מאשר לחזור לחיי עושר ברוב פאר וכבוד.

ולא די אלא שהציעה לנעמי ללכת ללקוט בשדה שעורים, באומרה לנעמי שהיא דמות מוכרת ויהיה לה בושה ללכת בשדה ובועז עם שאר העניים. היא נמצאת בשדה ובועז מזמין אותה לאכול לחם והיא משאירה לחמותה שיושבת בבית, היא שומעת מילים קשות מפי הנער שמדבר עליה עם בועז והיא שותקת. היא מכנה את עצמה כלפי בועז: אמתך, שפחתך-למרות שהיא כ"כ מיוחסת.

אילו היינו קוראים את מגילת שיר השירים בחג השבועות, הייתה עלולה להיכנס בליבנו גאווה לחשוב אשר בחר בנו מפני שהיינו ראויים, שכל מגילה זו היא ערגה וכיסופים בין כנסת ישראל לאבינו שבשמים, והקב"ה שונא את הגאים עד שאומר על בעל גאווה: "אין אני והוא יכולים לדור יחד".

לעומת זאת מגילת רות מכניסה בנו מידות טובות שבין אדם לחברו, ומעל הכל את מידת הענווה שמביאה לידי יראת ה', שממנה אפשר לצמוח בתורה, כנאמר במסכת אבות "כל שירתו קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת בידו".

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה
לנוריאל בן אסתר
רפואה שלמה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן אריס
ולילד אורי חיים בן שלי

יש לנו חמש מגילות. שתיים מהם זמנם ברור וקבוע- מגילת 'איכה' בתשעה באב ומגילת 'אסתר' בפורים. והשלוש הנותרות נקראות בחגים: מגילת 'רות' בחג השבועות ו'שיר השירים' בפסח ומגילת 'קהלת' בחג הסוכות.

ולכאורה אפשר להבין מדוע מגילת קהלת נקראת בחג הסוכות, היות ומדובר בתחילת השנה שבו נוטשים את הבית הקבוע ויושבים בדירת עראי, ושלמה המלך אמר "הַבֵּל הַבָּלִים" (קהלת א, ב) על העולם הזה.

אבל שיר השירים לכאורה היה מתאים יותר לקבוע את זמנו לחג השבועות ומגילת רות היה מתאים לפסח, שהרי (משנה ידים פ"ג מ"ה) "כל הכתובים קודש ושיר השירים קודש קודשים", ומה מתאים יותר ליום גדול וקדוש כיום קבלת התורה לדבר על קרבת ה' לישראל, ועל הערגה שמגלה כנסת ישראל לדודה הקב"ה.

ומגילת רות מתחילה בימי קציר שעורים, דהיינו שנעמי הגיעה לארץ ישראל בערב פסח וביום ט"ז בניסן שבו החל קציר השעורים רות יצאה ללקט בשדה בועז, ולאחר שסיימו לקצור את החיטים והשעורים, הלכה לבקש ממנו שיקיים בה ייבום למחלון, אם כן הזמן המתאים הוא פסח ולא שבועות?

ומה ההשוואה שיש בסיפור מגילת רות ליום גדול וקדוש, יום מתן תורה שבו התעלינו לדרגת מלאכי השרת? לעומת זאת, בשיר השירים יש ערגה לקרבת אלוקים והבעת חיבה שיש בין כנסת ישראל לאבינו שבשמים, והיא המתאימה ליום מתן תורה

19/05/2018		ה סיוון תשע"ח	
פרשת במדבר			
הפטרה: "והיה מספר"- הושע ב'			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ב
21:02	20:09	18:56	
20:59	20:07	19:14	ת"א
21:03	20:09	19:17	זריפה
20:59	20:06	19:14	ב"ש

שואל ומשיב בהלכה – מנהגי חג השבועות

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

אלו מנהגים מיוחדים נוהגים בחג השבועות, בשונה משאר חגי ישראל?

אלו מנהגים מיוחדים נוהגים בחג השבועות, בשונה משאר חגי ישראל?

להלן סיכום ההלכה מפ"ר אליהו חיים פנחסי:

תשובה:

נוהגים לשתוח עשבי בשמים ושושנים בבית הכנסת לכבוד חג השבועות. וכן נוהגים לאכול מאכלי חלב, שהתורה נמשלה לחלב. חייב אדם לאכול פת בסעודה גם של הלילה וגם של היום ואף מוסיפים בברכת המזון "יעלה ויבוא". ופשט המנהג בכל תפוצות ישראל- להיות ערים בליל חג השבועות ולעסוק בתורה עד עלות השחר, וישנה הבטחה מרבינו האריז"ל, שכל העוסק בתורה כל הלילה ולא מדבר דברים בטלים כלל, מובטח לו, שישלים שנתו. אולם מנהג זה לאנשים ולא לנשים.

והעיקר להימנע משיחת חולין ודברים בטלים, ולא יאבד זמן יקר בשיחה בטלה, ואדם שיושב בטל נחשב לו, כאילו הוא ישן. ונכון גם כן לקרוא ביום החג עצמו בספר תהלים, כי פטירת אדונינו דוד המלך ע"ה הייתה ביום חג השבועות. ויהי רצון, שיהא מליץ יושר עלינו ועל כל בית ישראל, וזכותו תגן עלינו. אמן.

מתנה נפלאה

מדי פעם בפעם עולה השאלה הבאה: מהי המתנה הטובה ביותר, שניתן לתת לרגל יום ההולדת? שאלה זו מתעצמת עשרות מונים, כאשר מדובר במשפחה הקרובה. בפרט כאשר מדובר בהורים, שכן אנו מבינים, עד כמה השקיעו הורינו בנו, ואנו מנסים להראות, עד כמה אנו אסירי טובה על כל מה שעשו למעננו. להלן סיפור מופלא, המעובד מתוך 'ברכי נפשי', ויש בו כדי ללמדנו, מהי המתנה הטובה ביותר ליום הולדת.

מדובר במשפחה המתגוררת ברמת אלחנן, ואבי המשפחה חגג את גיל החמישים. לקראת המסיבה התבקש כל אחד מבני המשפחה הקרובים, הבנים והבנות, בני הדודים והדודות וכו' להביא שי צנוע לאב. והנה, בהגיע הזמן, והמשפחה המורחבת התכנסה בסלון הבית, ביום ההולדת של האב, הוציא כל אחד מהנוכחים את המתנה שהכין.

המתנות היו מגוונות. האחד קנה ספר חדש, שיצא לאור זה עתה, השני הביא עט יפה ונוח לכתיבה, השלישי העדיף להתמקד ברכישת פנקס יעיל, שבו אפשר להעלות את חידושי התורה המתחדשים בדרך וכו'. ההפתעה הגדולה היתה, כשהגיעו לאחד הבנים, בגיל 14 לערך.

כשהתבקש הנער להביא לאב את המתנה שהכין עבורו, נעמד הלה על רגליו, פשט את שתי ידיו הריקות, ואמר, כשדמעות מכסות את לחייו: "אבא, אתה יודע, כמה אני אוהב אותך, וכמה אני קשור אליך, כשביקשו מאתנו להביא לך מתנות, השקעתי זמן רב כדי לחשוב, מה היא המתנה, שתגרום לך את נחת הרוח הגדולה ביותר".

"חשבתי וחשבתי, והגעתי למסקנה, שכיוון שהינך אוהב תורה מופלג, ובמשך כל שנותיך אתה מדבר עם הילדים על כך, שהדבר המתוק ביותר בעולם הוא ללמוד תורה, החלטתי להביא לך מתנה בכיוון הזה". והבן הצעיר הכריז בפני כל הנוכחים: "אני רוצה להודיע כאן, שהקדשתי את היום הזה בו אנחנו עומדים, שהוא יום ההולדת של אבא שליט"א, ללימוד תורה, החל משעה 8:30 בבוקר ועד לשעה 4:30 אחה"צ, ישבתי ולמדתי במשך שמונה שעות רצופות, ממש ללא הפסקה. כדי שאף אחד לא יפריע לי".

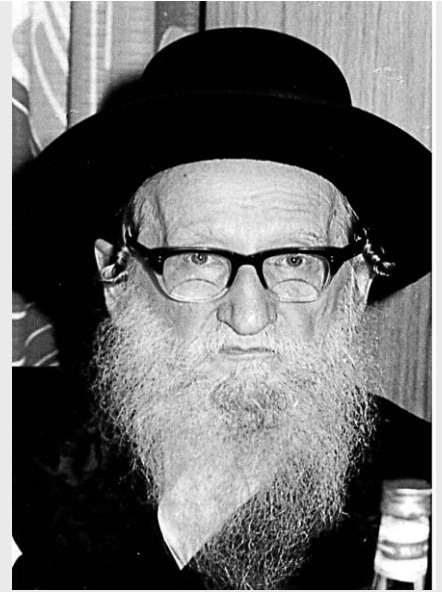
"הלכתי לבית מדרש קטן ושקט, ושם ישבתי בעזרת הנשים, ולמדתי כל הזמן, ועשיתי זאת כמתנה מיוחדת לאבא שלנו, שחינך אותנו תמיד לאהבת תורה. זו המתנה, שהבאתי לך, אבא!". דומה, שאין צורך להאריך ולתאר את ההתרגשות העזה, שסחפה את כל המשתתפים האחרים במסיבת יום ההולדת, שראו לפתע, איך כל המתנות, שהביאו אינן שקולות כלל וכלל למתנה של הילד הצעיר.

קיום המצוות במסירות

עד כמה רבותינו מקיימים כל מצווה במצווה במסירות נפש – זאת לא ניתן לתאר ולשער. סיפר משמשו הנאמן של הגאון הרב משה מלכא זצ"ל, שפעם אחת ביום שישי נעלם הרב וחיפשו אחריו, וכאילו 'בלעה אותו האדמה'. לאחר בירור וחקירה התברר, שהצדיק נסע ברכבת מרחק שעתים כדי לשמוע קדושה וחזרת הש"ץ וזאת בשל העובדה, כי רבינו האריך בתפילת הלחש והפסיד את הקדושה.

מנויים	הקדשת העלון	לשאלות בהלכה
לקבלת העלון חנם ב-email: מידע שבועי, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com	נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926	לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144

הגאון הרב יצחק יעקב וייס צ"ל- נולד בשנת ה'תרס"ב (1901) בעיירה דוליינה שבחבל גליציה (הונגריה). בצעירותו התפרסם כעילוי וקיבל סמיכה "יורה יורה" בגיל 16 ובגיל 19 קיבל סמיכת "דין ידין". בשנת ה'תרפ"ט (1929) לאחר נישואיו בזיווג ראשון עבר לעיר חותנו וצורף כדין בבית הדין לצד חמיו הגאון ר' פינחס צימבויס. בזמן השואה הארורה בתחילה התחבא בקלויזנבורג בבית ידידו יהודה הורביץ בהמשך הועסק בעבודת כפיה בהונגריה על ידי הנאצים וניצל עם בנו מן התופת בניסי ניסים.

עם סיום המלחמה חזר לגרוסוודיין (כדי לבדוק אם ימצא את כתבי היד הרבים שלו ושל חותנו) ובראותו את מצב הקהילה החליט להישאר ולשמש להם כרב. (באותה תקופה היו שם כחמש מאות עגונות! ורבינו לאחר מאמצים עילאיים הצליח להתיר כמאתיים נשים מכבלי עגיונתם!). שם ייסד ישיבה בשם 'בית פנחס' על שם חמו שנספה בשואה. בשנת ה'תש"ח (1948), בעצת הרב מטשיבין, עבר לאנגליה וזאת לאחר שהקומוניסטים השתלטו על גרמניה. מונה לאב בית דין במנצ'סטר ובשנים אלו התפרסם כפוסק. הקים את הכולל הראשון במנצ'סטר, 'כולל הרבנים' והסמיך רבנים רבים.

בשנת ה'תש"ל (1970) לאחר פטירת ראב"ד של העדה החרדית הגאון ר' פנחס אפשטיין עלה לירושלים. בתחילה כיהן כסגנו של הראב"ד הרב דוד יונגרייז, ועם פטירתו בשנת ה'תשל"ב (1971) כיהן כראב"ד תחתיו. בשנת ה'תשל"ט (1979), עם פטירתו של ר' יואל טייטלבוים התמנה לגאב"ד תחתיו. **מגדולי הפוסקים בהלכה. גילה בקיאות גדולה בכל החידושים הטכנולוגיים שדרשו התייחסות הלכתית. גאון.** נפטר ב-י"א סיוון ה'תשמ"ט (1989). ציונו בהר-הזיתים. חי כ-88 שנים. על שמו נקרא רחוב 'מנחת יצחק' וכן קריית 'מנחת יצחק' הממוקמת בשכונת אחוזת ברכפלד במודיעין עילית, וכן על שמו נקראת ישיבת 'מנחת יצחק' הממוקמת בבני-ברק, אותה פתח ר' דוד הירש שלזינגר.

אביו: ר' יוסף יהודה (שימש כדיין בעיר והיה חסיד זידיטשוב). **אמו:** מרת יוכבד בבטשי. **נשותיו:** מרת לאלטע רבקה לאה (זיווג ראשון- בת ר' פנחס צימבויס, רבה של גרוסוודיין), בת ר' חיים דוד מווסלוי (זיווג שני- נישא בשנת ה'תש"ו (1945). מרת מרים (זיווג שלישי- בת ר' חיים מאיר הגר, גרושתו של רבי יהודה הורוויץ מדז'יקוב). **בניו:** היחיד, ר' ישכר דב בעריש (שנולד לו מאשתו הראשונה. חתן ר' מרדכי יעקב ברייש, בעל ה"חלקת יעקב"). **חברותא:** ר' יהודה הורביץ מדז'יקוב (למד עימו כשש שעות מדי יום). **מרבותיו:** אביו, ר' יוסף יהודה (בנו מעיד כי אביו למד חברותא עם סבו מדי לילה במשך שש שעות), ר' ישראל הגר מויז'ניץ (בעל 'אהבת ישראל').

מספריו: **ישו"ת מנחת יצחק** (עשרה כרכים) **יקונטרס דברי חפץ**- דרשות לאירועים **ישו"ת דברי יצחק** **מנחת יצחק**- על התורה (שני כרכים). בימי בחרותו פרסם מדברי תורתו בכתבי עת תורניים, בהם "הבאר", "בית ועד לחכמים", "גפן פוריה", "לקט שושנה" ו"תל תלפיות".

רבינו, נישא בשלושה זיווגים, במשך שנות חייו, בזיווג ראשון נישא עוד קודם המלחמה, ומעשה שהיה- כך היה: שדכן אחד הציע עבורו שידוך והרבה להלל ולשבח את הכלה המדוברת ולאחר הפצרות רבות הסכימה אם רבינו לנישואי בנה, **אולם התנתה את ההסכם הסופי בראייתה ובראיית והחתן את המדוברת.** בהתקרב מועד הנישואין, נסעו כל בני משפחתו אל עיר מגורי הכלה, לערוך שם את שמחת הנישואין.

לאחר שעות רבות, כשהגיעו ואימו ראתה את הכלה, נבהלה מאד, כי ראתה, **שמדובר בבעלת מום.** מיד גמרה האם אומר לבטל את השידוך (וכפי שהיתנו בתחילה את ההסכם, מותר היה להם לבטל את השידוך), כי מדובר בשידוכי טעות על ידי שליח, שהשדכן למעשה קלקל ולא סיפר על מום הכלה המיועדת.

אמרה לו אימו: **"יצחק'ל, בוא נברח ונמלט על נפשנו, כי אין רצוני, שתחיה עם בעלת מום כזה"**, אמר לה רבינו: "אל לנו לבטל חלילה את קשרי השידוכין, אף שעל פי ההלכה הרשות בידינו לעשות כן, אך, איככה נוכל לבזות נערה זו, שכבר מכינה עצמה לנישואיה זה מכבר, ועתה היא תתבייש!". ואכן נשאר שם ונשאה באומרו: "אף אם אצטרך לאחר מכן לגרש אותה, מכל מקום בזו העת נערוך את הנישואין, ואם נאלץ לגרש אותה, נעשה כן בלית ברירה, אבל הס מלהזכיר - לביישה עתה".

אחר כשנה מנישואיהם נולד לו מאשה זו בנו הגה"ח ר' בעריש שליט"א, לאחר כמה שנים פרצה המלחמה הנוראה והיא נספתה על קידוש ה'. ולאחר המלחמה נישא ה'מנחת יצחק' תחילה לבתו של הרה"ק ר' חיים דוד מווסלוי זיע"א, ולאחר מכן לבתו של הרה"ק ה'אמרי חיים' מויז'ניץ הגאון רבי חיים מאיר הגר זיע"א, אך לא היה לו מהם זש"ק.

כשסיפר ה'מנחת יצחק' סיפור זה נענה ואמר: **"לאחר כמה שנים מנישואי הראשונים, התברר, שכלל לא היה מציאות שיהיה לי זש"ק, ועל פי דרך הטבע הייתי צריך להישאר ערירי. וברור לי ללא כל ספק, שזכיתי לבן זה מזיווגי הראשון (וממנו נבנו דורות יראים ושלמים), רק כשכר על כך שלא גרמתי לבייש נערה מישראל!"**

כָּל מֵה שֶׁהָ עוֹשֶׂה - הַכֹּל לְטוֹבָה

לניתוח הזה, הסתדרתי עם הילדים, אני בצום של יותר משתיים-עשרה שעות, אתם לא יכולים לעשות לי את זה."

"אני ממש מצטערת", אומרת האחות, "זה לא תלוי בי". בדרך חזרה למחלקה אני מנסה להתאמץ ולשנן לעצמי את כל התובנות, ששמעתי עד היום בנושא אמונה וביטחון 'הכל בידי שמים' 'אין אדם נוקף אצבעו למטה, עד שלא מכריזים עליו מלמעלה', 'כל עכבה לטובה'...

התור החדש נקבע לעוד שבועיים, כאשר כפיצוי על עוגמת הנפש הבטיחו לי שני דברים: א. אני אהיה הראשונה להיכנס לניתוח ב. את הניתוח יבצע סגן מנהל המחלקה למרות שבדרך כלל ניתוח כזה מבוצע ע"י מנתח זוטר. הפעם הכל התנהל כשורה ובדיקו כמו שהבטיחו, נכנסתי ראשונה לניתוח, המרדים הגיע בזמן, והמנתח היה סגן מנהל המחלקה...

כשהתעוררתי מהניתוח, הרגשתי רע מאוד, בחילות קשות, סחרחורות וכאבים. בעלי היה לידי ואמר: "הניתוח היה ארוך יותר ממה שחשבו, אבל ברוך ה' הכל נגמר לטובה"...

"מה פירוש? מה קרה?" שאלתי. "ובכן, קרה לנו נס גלוי ממש... הרופא התחיל, ותוך כדי הניתוח הוא ראה, שיש במקום השבר גידול קטן שהתפתח ולא נצפה בצילום המקדים, כנראה בשל כך, שהוא היה רק בתחילתו".

"בשלב זה השבר הפך להיות דבר שולי... וכך מניתוח פשוט וקצר יחסית – זה הפך לניתוח מסובך של כמה שעות, שבמהלך עמל הרופא קשה כדי להוציא את הגידול ולנקות הכל היטב".

בערב באה אליי האחות הראשית ואמרה: "את לא תאמיני, כל המחלקה פשוט רועשת וגועשת על הנס הגדול שאירע לך, את פשוט לא מבינה, היה לך נס גדול, שהניתוח שלך נדחה ודווקא הרופא הזה ניתח אותך".

"תביני, רופא אחר לא היה שם לב לגידול, הוא פשוט היה מתרכז באיחוי השבר, סוגר ומסיים. סגן מנהל המחלקה הוא מומחה גדול בדיקו בהוצאת גידולים כאלה, ורק אחד כזה יכול לשים לב לגידול קטן כזה".

חודש לאחר הניתוח הגיעו תוצאות הביופסיה, התברר, שמדובר היה בגידול ממאיר (ל"ע) אבל בחסדי השם יתברך הוא הוצא בשלימותו, שאם לא כן הוא היה מקרין גרורות, ויתכן שגם טיפולים לא היו מועילים.

ואני עוד כעסתי על המרדים שהתעייף... על הניתוח שנדחה... ועל התכניות שהשתבשו... במקום להרים עיניים לשמיים ולהודות לה' יתברך גם על שינויי התכניות, שהוא משנה לנו וכמו שנאמר 'אִדְךָ ה' כִּי אֲנִפְתָּ בִּי יֵשֶׁב אִפְךָ וְיִתְנַחֲמֵנִי (ישעיהו יב, א)...

להלן סיפור מופלא, המעובד מתוך 'מרווה לצמא' ובו ניתן ללמוד את העיקרון כי כל מה שבורא העולם עושה- הוא לטובתנו ולתועלתינו.

אומנם לעיתים מפאת קוצר ראייתנו, עלולים אנו לחשוב, כי אין הדבר כן. אולם לעיתים מתבררת הסיבה לעינינו, עד כמה בורא עולם ברחמיו הרבים עשה כן. ועד כמה עלינו להודות ולחוש את המילים, שאנו אומרים שלוש פעמים ביום: 'על ניסיך שבכל יום עלינו להודות לך'.

הסיפור שלי החל, כאשר הגעתי לבית הרפואה לצורך ביצוע ניתוח קל ופשוט של איחוי שבר פנימי, ניתוח שנעשה בשיטה לפרוסקופית עם שלושה חתכים קטנים, ההתאוששות מהניתוח מהירה, אשפוז של יום אחד ולכל היותר יומיים.

הוזמנתי להגיע לבית הרפואה בשעה שבע בבוקר כאשר אני בצום מהלילה לצורך ביצוע ההרדמה. בדיקות שגרתיות לחץ דם וכו'... מילוי שאלונים והמתנה שיקראו לי לחדר הניתוח. ואז אני רואה שמכניסים מנותחים אחרים ואומרים לי להמתין בסבלנות, כי כולם מוזמנים לאותה שעה וכמו כן ייתכנו ניתוחי חירום, ובקיצור 'יש להתאזר בסבלנות'...

בשעה שתיים עשרה בצהרים לערך ניגשה אליי האחות ובטון חגיגי משהו אמרה: 'תתכונני מרים, באים לקחת אותך לחדר ניתוח'... תוך עשר דקות הייתי בחדר הצמוד לחדר הניתוח, מדדו לי שוב לחץ דם, ושוב פעם המתנה לשיחה קצרה עם המנתח, עד להגעת המרדים...

ושוב אני ממתנה וממתנה... "משה", אמרתי לבעלי שלא עזב אותי לרגע, "משהו לא נראה לי". אבל אני מחכה בסבלנות וממלמלת לי כמו בחדר ההמתנה פרקי תהילים, אותם אני יודעת בעל פה. לפתע ניגשת אליי האחות ואמרת לי: "תראי מרים יקרה, צר לי לומר לך, אבל **מסתבר, שאין לנו רופא מרדים**"...

"מה אין לכם?" בעלי ואני שואלים יחד בתימהון, מדובר באחד מבתי הרפואה הגדולים בארץ, למעלה מעשרה חדרי ניתוח שפועלים עשרים וארבע שעות ביממה, ואין רופא מרדים. **זה נשמע הזוי לחלוטין!**

האחות פורשת ידיה בתנועת ייאוש: "מהבוקר היו המון ניתוחי חירום, המרדים שלא ישן כמעט כל הלילה פשוט התעייף והלך לישון"... "ומה זה אומר מבחינתנו?", שאל בעלי- "זה אומר, שאתם צריכים ללכת הביתה, ויקבעו לכם מועד חדש לניתוח".

"לא ייתכן!", אני עונה לעומתה, "עד שהתכוננתי נפשית

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שבתאי בן אסטריא אטון זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אביבה בת איירין ע"ה	גאולה בת טובה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
חי יזי בן קלרה ז"ל	דב בן יצחק ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל	יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה	סוליקה בת עישה ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל	סלים בן פרחיה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה	יעקב בן אסתר ע"ה
מישא אסתר בת זרה ע"ה	לטיף בן פרחיה ז"ל
אברהם בן דינה ז"ל	יהודה בן סעידה ז"ל
	עפאת בת השמת ע"ה
	מאיר בן נעמי ז"ל
	דניאל רפאל בן חגית ז"ל
	אביבה לויש ע"ה
	כל נשמות עם ישראל

תנצב"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה	שמואל בן רבקה ז"ל
נעמי בת כותן ע"ה	משה בן רוזה ז"ל
מרים בת בלה ע"ה	אביחי בן אסתר ז"ל
צדיק חכם בן חזיה ז"ל	נעימה בת גורג'יה ע"ה
שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל
מסודי בת חביבה ע"ה	רפאל בן אסתר ז"ל
יונה בן סעדה ז"ל	שמעון בן שמחה ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
יעקב בת נעמה ז"ל	אורה בת נעמי ע"ה
שרה בת מורברי רחל ע"ה	שמעון בן חנה ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה